

Spørgsmål 9 :

Af ministerens svar på spørgsmål fra Marianne Jelled af 12. april 2002 (nr. S 1735), jf. L 142 – bilag 18, fremgår det, »at kun ca. 1/3 af de tosprogede deltager i modersmålsundervisningen«. Vil ministeren oplyse, om denne del af de tosprogede, som ministeren omtaler, er 1/3 af de tosprogede, der efter bekendtgørelsen kan deltage i modersmålsundervisningen, eller ministeren omtaler 1/3 af alle tosprogede elever?

Svar:

Den del af de tosprogede elever, jeg omtaler i mit svar på spørgsmål nr. S 1735, er 1/3 af alle tosprogede elever i folkeskolen. I skoleåret 1999/00 var der i alt 47.583 tosprogede elever i folkeskolen, og i alt 15.713 – svarende til 33 pct. – modtog modersmålsundervisning.

Ministeriet ligger ikke inde med oplysninger om, hvor stor en andel af de tosprogede elever der efter bekendtgørelsen er berettigede til modersmålsundervisning.

Spørgsmål 11:

I forlængelse af ministerens besvarelse af spørgsmål 4, jf. L 142 – bilag 14, bedes ministeren bekræfte, at DPI ikke har undersøgt, »om det er en nødvendig forudsætning for gode dansk-kundskaber, at elever forinden har erhvervet sig gode kundskaber i deres modersmål«, men at DPI alene har undersøgt læseundervisningen, jf. bl.a. referatet fra høringen 13.03.02. Herunder bedes ministeren bekræfte, at undersøgelsen vedr. modersmålsundervisningens betydning alene har konstateret, hvorvidt tosprogede børn har deltaget i modersmålsundervisning eller ej, hvorfor undersøgelsen ikke viste, at »Forskere har i denne sammenhæng undersøgt tosprogede elevers sprog og ... modersmålsundervisnings betydning i den forbindelse«.

Svar:

I pressemeddelelse fra den 13. august 1998, hvor Danmarks Pædagogiske Institut i forbindelse med offentliggørelsen af omtalte forskningsprojekt sammenfatter resultaterne, fremgår det, at »Danmarks Pædagogiske Instituts undersøgelser har bl.a. haft til opgave at indsamle data

om modersmålsundervisningens betydning for erhvervelsen af danskundskaber. Desuden har det været centralt at undersøge, om det er en (ufravagelig) nødvendig forudsætning for gode danskundskaber, at eleverne forinden har erhvervet sig gode kundskaber i deres modersmål«.

Forskningsprojektet er dokumenteret i tre forskningsrapporter.

Den første undersøgelse og forskningsrapport med titlen »Læseundervisning i klasser med tosprogede elever – et udviklingsprojekt« udkom i 1996. Heri fokuseres på den læseundervisning, der finder sted, og hvordan den kan gøres bedre.

Den anden rapport med titlen »Tosprogede elevers danskundskaber på ældste klassetrin« fra 1997 belyser, hvordan tosprogede elever klarer sig i forhold til børn med dansk som modersmål, og om der kan påvises bedre danskundskaber hos tosprogede elever, der har deltaget i modersmålsundervisning. Vedrørende elevernes deltagelse i modersmålsundervisning er der også spurgt til, hvor lang tid eleverne har deltaget i en sådan undervisning. Ligeledes undersøges elevernes færdigheder i skriftlig fremstilling.

Den tredje forskningsrapport med titlen »Tosprogede elevers sprog og læsning på deres første- og andetsprog – en undersøgelse af tyrkisk-sprogede elever« fra 1998 sætter fokus på bl.a. forholdet mellem elevernes modersmålskompetence og deres danskundskaber med særligt henblik på sprog og læsning.

Jeg kan således ikke bekræfte, at undersøgelsen alene har set på, om tosprogede børn har deltaget i modersmålsundervisning eller ej, og at det alene er læseundervisningen, der er undersøgt.

I referatet fra folketingshøringen den 13. marts 2002 om danskindlæringen for tosprogede i lyset af debatten om modersmålsundervisning fremgår det, at Jørgen Christian Nielsen i forbindelse med høringen først og fremmest valgte at koncentrere sig om forskningsprojektets anbefalinger med henblik på forstærket danskundervisning. I den sammenhæng præsenterede han sine forskningsresultater vedrørende læseundervisning i klasser med tosprogede elever.